

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/572/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215954
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215954.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: G. Q., bytom C. cesta XXX/XX, E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 995,35 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 17C/97/2014-40 zo dňa 08. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 140,93 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 96 ods. 1, § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). V časti o náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, keďže navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikli trovy konania jeho právnym zastúpením vo výške 140,93 Eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 51,45 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39 Eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k návrhu podľa § 13a ods. 1 písm. c) vo výške 51,45 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39 Eur (iii) tarifná odmena za úkon právnej služby vyjadrenie k späťvzatiu podľa § 13a ods. 5 v spojení s § 13a ods. 4 vyhlášky vo výške 12,86 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39 Eur.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe čoho dospel k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ak vedľajší účastník je zo zákona subjektom, ktorý má svoju činnosť vykonávať sám. Poukázal na to, že činnosť vedľajšieho účastníka spočívala v predložení predformulovanej námietky premlčania. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6

M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014. Bol toho názoru, že ako subjekt, ktorému zákon priznáva osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z. z.) bude tento subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013. Mal za to, že odôvodnené právne zastupovanie sa môže vyskytovať iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona. Rovnako namietal nezákonnosť priznania náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi aj z dôvodu, že ten nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka pre absenciu súhlasu toho na koho strane má vystupovať v zmysle novely O.s.p. vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinnéj od 01.01.2015. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

Písomné vyjadrenie zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bolo uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a uznesenie súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostalo právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej poukázal v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, na nedostatky úverovej zmluvy v dôsledku čoho sa má úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V nadväznosti na uvedené došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom bez uvedenia bližšieho odôvodnenia tohto dispozitívneho úkonu. V reakcii na uvedené súd prvého stupňa konanie uznesením č. k. 17C/97/2014-40 zo dňa 08.04.2015 zastavil.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s postupom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania dôsledne aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo bez bližšieho odôvodnenia, t.j. nie na základe správania sa odporcu s tým, že vedľajší účastník si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolačný súd v tak danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v

preskúmanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 13.02.2015, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky Zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporcu priaznivé rozhodnutie vo veci. Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporcu po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom späťvzati návrhu navrhovateľom voči odporcovi dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporca nebol rozhodnutím súdu zaviazaný k zaplateniu istiny s príslušenstvom uplatnenej navrhovateľom.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa jeho nespĺňa znaky mimoriadne obtiažnej právnej veci, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporcom, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmanej veci odvolacím súdom zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že vedľajší účastník ani nemal vstúpiť do konania poukazujúc na absenciu súhlasu hlavného účastníka, na strane ktorého mal vystupovať, odvolací súd zdôrazňuje, že na tento účel zákonodarca do ust. § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. zakotvil právo podať námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní, pričom odvolací súd v aktuálnom procesnom štádiu už nemá možnosť uvažovať o prípadnej modifikácii okruhu účastníkov z meritórneho hľadiska právoplatne skončeného konania.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako úspešnému účastníkovi, v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.